

MARIÁN HATALA
Játszma a félidőért

Három tömbbel odébb
 fiúk kergetik a labdát
 kicsik a nagyok ellen
 egy lejtős helyen
 inkább a hegynek mint lefelé
 mert ott fenn a nagyok vannak
 három tömbbel odébb
 fiúk kergetik a labdát
 és bár már besötétedett,
 mindenki tudja, ki van vele és ellene
 és semmi nem gátol
 egy újabb elsőprő győzelmet
 a fenti nagyok javára akik belátják a mezőt
 és soha nem cserélnék térfelet

és semmi nem gátol
 egy újabb felőrlő vereséget
 a lenti kicsik kárára akik nem látják át
 akik még nem tudják
 a hátrányukat
 s ezért kegyetlen dühvel néznek szüleikre
 akik elszólítják őket
 mindig a kíméletlen harc közben
 szüleikre
 akik végig csak állnak
 az ablakokban
 s onnét győznek
 gyermekeik mérkőzésein

Szitáló eső és két arc az ablakban

mi már elmondtunk
 mindent mindenről
 most már csak ismételnénk magunk
 más szavakkal
 más hallgatással
 olyannal
 mint ez a lassú eső
 de kit érdekelne
 az hogy mi
 némulásig
 nem beszélünk?!
 ki keresné arcunkat
 az ablakok
 szétfolyó tükrében

Leírt szavak bosszúja

ma éjjel
 az álmok útvesztőjében
 egy mondat ébresztett
 ki tudja hány mondat
 hagy majd holnap
 aludni

Bolemant László fordításai